

BUREAU EN REDACTIE: DRUKKERIJ COLLÉE (Nieuw-Nederlandsch) TONGEREN. Postcheques rekening n° 84855. Telefoon 12.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCE LIMBURG

AANKONDIGINGEN:

Prijs per regel fr. 0.50 Tusschen Allerlei- in Provincie nieuws fr. 1.00 Vonnissen en doodsberichten fr. 2.00

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor donderdag middag.

TONGEREN 19 SEPTEMBER 1923

Een akelig sociaal verschijnsel.

De plaag der werkstaking verspreidt zich met nooit vermoede overstaanbaarheid, door al de lagen van d. sam-nleving. Het is eene ware olievlek, die in den goeden ouden tijd maar onder de ezels voor kwam, en zich nu, tot onder de bedanden van de openbare besturen veropenbaart, eene categorie nochtans, die tot hertoe nog maar weinig slachtoffers van den arbeid heeft opgeleverd. Als ge daarbij nog bedenkt dat er een heel deel menschen zijn, die tijd vinden om te l. u. reeds, in een dauncing de nieuwste dansen af te slaan waggelen, moet men toch overtuigd geraken dat er de 'zalige arbeid' van t. bejagte heel leelijk opstaat.

Maar nu is er weer een categorie van stakers bijgekomen, die ons doen vreezen dat wij nog door werkstaking worden bestookt, als wij zelf def. itief met alle bezigheid hebben afgevoeren, en de lijdbidder alleen nog uitstaans heeft met onze stoffelijkheid.

Te Orau immers, naar luid van een snelbrieff, de « Petit Parisien » toegezonden, heeft het personeel dierzelfde lijdbidders er het bijtje bij neergelegd, en we getit het nog langer het zevende Werk van Barabartigheid te plegen!

Dezer dagen lieten zij de dooden aan hun lot over, slaken eerst een pupaan, dan de handen in den zak en giagen, met een sarcastische grinslach op de lippen, plaats vatten voor de huizen waar alijvingen op eene b-hoorlijke begrafenis lagen te wachten!

Men besefit welk een ontroering zulks onder de levenden teweeg bracht.

Zij werden alleens nog niet verwittigd, en aldus kreeg het betoon der stakers het uitzicht van een onwedwillig kinderstreek.

Menschen van goeden wil hebben zich dan opgeofferd en deze kwaadwilligen beschaamd gemaakt door hunne gediensbaarheid.

Maar het was er naar, met die geprovisioneerde begravers! Het publiek had dubbel medelijden met den overledene. Men kan zich zoo maar niet in een vaderloos-lezende, tot die functie bekwaamen. Tot zelfs erfgenamen, die al jaren vonden dat hun suikerom of dito lante « het langste eudeken trok », — als zij 'die nieuwbakken teraafbestellers zagen marlen — vonden « dat onkel nu nog wel een veertien dagen erbij had kunnen doen ».

Maar wie zegt u dat deze zaak in veertien dagen haar beslag zal hebben gekregen?

Les extrêmes se touchent: wie zegt u dat wij zezevrouwen er ook niet zullen worden bij betrokken? Aldus zou het leven niet enkel aan zijn eind, door de staking worden vergald, maar rees is vermoelikt zijn bij zijn aanvang. En we staan zoo goed als

ontwepend tegen zooveel kwaden wil. Het is gemakkelijk te zeggen bijv.: de eischen der stilgevallen toestaan, maar als ze dan het volgend jaar daar weer zijn met nieuwe eischen? Kost het leven nu nog niet duur genoeg dan dat ook het doodgaan nog moet oplossen?

En vooral daardoor staan wij met onzen bek in 't water; wij kunnen als weerwraak niet in 't leven blijven want die met 'ijne sch-rpe zeis heeft sinds Abels dool, nog nimmer een half uur gestaakt.

BUITENLAND.

AMERIKA.

Een buiten gewone gebeurtenis. — Uit Canada wordt m-lidng gemaakt van eene gaisch buitengewone gebeurtenis. misch-n eenig ter werld, die in 't land gaat plaats hebben: Vijf broeders, zonen der echtgenooten Fors-illes, gaan op denz-liden dag in 't huwelijk treden. Het geldt eene Belgische familie, uitgeweken naar Canada en afkomstig van Lauder-sur-Meuse provi cie Namen.

De 5 zo-en onderscheidelijk 30, 33, 35 36 en 37 jaren oud, zullen op 20 October in het huwelijk treden met 5 Canadeesche meisjes van Fransche oorsprong. De jongste dochter der echtgenooten Fossilles, 20 jaar oud is sinds 9 jaar met een Franschen Canadeesch getrouwd.

ENGLAND.

Gevecht tusschen een oppasser en een struisvogel. — Een van de oppassers van den Londenschen Dierentuin heeft een opwindend gevecht met een struisvogel geleverd. Dick een pas aangekomen mannestruisvogel, was in gevecht geraakt met een andere struisvogel, welke laatste het ondersit had moeten delven als Biore de oppasser niet tusschen beide gekomen was.

Dat kon Dick echter moeilijk kroppen en toen de oppasser Biore den volgende dag weer in het struisperk verscheen, viel Dick hem aan.

Aan wgeloopten viel niet te denken, want voor Biore het bek bereikt had, zou de snelvestige vogel hem reeds ingehaald hebben. De oppasser riep zijn hulp tot b zems en vluchtte achter een boom, voor de bezems achtervolgende den verwoeden vogel den kop te werpen. Dekte hij zijn afzicht en bereikte hij veilig den uitgang.

FRANKRIJK.

Slachtoffers van den Bliksem. — Tijdens de wedrennen van La Guercie, nabij Bourges, brak een kort doch uiterst geweldig onweder los, vergezeld van hagel en regen. Een brigadier van de gendarmerie, aldaar van dienst, Béraud genaamd, ging met een onderofficier, onder een boom schuilen. Hij werd door den bliksem getroffen, terwijl zijn makker er niet een schok van af kwam.

De brigadier werd in een naburig huis gedragen, waar een bijgeroepen geneesheer hem tot het bewustzijn kon terugbrengen; evenwel doen bloedspuwingen voor een nootlottigen aftoep vreezen.

Te Saint-Malon, nabij Montfort, eveneens t. dens een kortstondig onweder, werd een genaaude Louis Mérien, die met een makker onder een boom schuilde, doodgebliskemd; zijn vriend werd door het hemelvuur erg verbrand.

ITALIE.

Onzettend drama. — Het Italiaansche dorp Tuanosa di Pollino na

bij Potenza is in opschudding gebracht door een vreeselijk moordzaak. Een landbouwersgezin, bestaande uit den vader, de moeder en twee kinderen, wonend op een afgelegen plaats, werden in de hoeve dood gevonden.

De man, Giovanni Vincenzi, lag voor de woonst en zijn hoofd was bijna heelemaal van de romp afgesneden. De ijken der twee kinderen lagen in een b-d met bloed besmeurd. Een gruwelijke bijzonderheid: stervende werd de moeder haar derde kind geboren, en men trof het lijkje van het wicchte aan in de armen van de ongelukkige vermoorde vrouw.

Men denk dat er een wraakpleging in het spel is. Een streng onderzoek is geopend en men hoopt de afschuwelijke daders te ontdekken.

Gemengde berichten

Indische fabel.

Op een snelvoetigen kamer gezeten, reed een man voorbij een plaats waar het land in brand stond, en een slang die zich in de nabijheid van deze plaats bevond riep hem om hulp aan. De mensch had medelijden, met het di-

Hij hield stil, liet zijn zadeltasch neer en trok z weer naar boven toen de slang er in gekropen was. Toen ze in veiligheid waren op de man de tasch en wilde dat de slang heen zou gaan, met de vermaning zich in de toekomst beter jgens de menschen te gedragen. De slang antwoordde:

— Ik zal niet gaan, vo rdal ik u en den kamel gebeten heb. De man w r verontwaardigd over deze snooede ondankbaarheid en maakte de slang opnu-r-zam, op d n diest, dien hij haar had b-zezen. De slang bekende dat zij verplichting aan den man had m ar bewe-erde dat haar bevrijder onverstandig had gehandeld t-on opzichte van de aartsyindschap tusschen slangen en m-rschen.

Beide beweerden gelijk te hebben, maar de slang beweerde steeds dat de menschen ingelijks goed met kwaad vergolden. De mensch ontkeerde, maar stond toe, zich door de slang te laten bijten, wanneer d-slang getuigen voor haar b-wering kon vinden. Een getuigen werd in den persoon van een koeherder gevonden. Hij meende dat de slang gelijk had, want hij bij-toor-bed beloofde de diest-ten van de ko, die h-m dagelijks melk gaf, door haar te laten slachten, wanneer ze vol genoeg was. Nu wilde de slang aan de overgeek-mst vold en, maar d man zei, dat er steeds twee getuigen noodig waren. Daar-on werd een loo-nar zijn meening gevraagd. Deze verklaarde dat zijn werk, om de menschen schaduw te geven, door dezen niet ontdank wordt becomd. Met een bijl of spade slaan ze hun beschermertegen den zonneloof eenvoudig een tak af zij berekenen zeis ho-eel planken er ze uit kunnen zagen. Kortom de boom dacht er precies zoo over als de koeherder, toen er een vos langs den weg kwam en verstandig vroeg:

— Wat heeft ge de slang gedaan, dat zij u wil straffen?

Nadat de vos de geschiedenis aanhoord had wilde 'ij haar niet gelooven. De zad-itasch was immers veel te klein om zulk een groote slang een plaats te geven. Natuurlijk wilde slang de waarheid van hare bewering bewijzen. De vos hield zoer g-dre-stig de tasch open en toen de slang er in was, sloot hij ze goed af en

— Elma! Elma! mijne lieve, wat zal de heer Waring van u denken, sprak hare moeder op den toon van den verontwaardigen Engelschman. Weet, mijnheer, ging zij voort, terwijl zij zich tot Guy wendde, wij zijn uwen broeder zoo erkentlijk voor zijn goedheid-jens onze dochter, bij het ongeluk te bavington, dat wij steeds van hem spreken als van onzen heer Waring. Het spijt mij dat hij niet hier is. Dezen namiddag, om hem mijnen dank te betuigen. Dat zou ons groot genoegen gedaan hebben.

— O, hij is hier, antwoordde Guy onver-schillig, zondar van t. meisje de oopen af te wendden. Ik ga hem opzoeken, opdat hij u konne danken. Hij zal zeer gelukkig zijn. — En Gij miss Clifford, van wie ik zooveel heb hooren spreken! Wanneer hij die woorden sprak, tintelde een zweem van vreugd in de ogen van Elma. Haar schilder had haar dus niet vergeten; hij had veel van haar gesproken. — Ja, ik heb van den eersten oogenblik, dat ik u zag, geweten wie gij zijt, antwoordde het meisje, terwijl ze lichtelijk kleurde. Gij zijt gelijk zooveel op hem, in vele punten, of-schoot niet in alle, — en hij had mij dien dag mededeeld dat hij eenen tweelingbroeder had. — In vele punten herhaalde Guy, hewel, het wonderd mij, dat ge mij van den eersten oogenblik niet voor Caryl gemoeten hebt. Gij zijt de eerste persoon, dien ik ooit ontmoet heb, ter uitzoedering van eenige oude en zeer nieuwe kennissen, die eenig verschil in mij ontdekkt heeft met mijnen broeder. — Of riep Elma, terwijl zij hem met hare doordringende oogen aanschouwde, gij zijt hem uitmuetend, dat zal niemand loochenen; gij zijt hem gelijk twee broeders elkander kunnen gelijken. Uwo trekken zijn dezelfde, evenals de kleur van het haar doch, niettegenstaande dat, heb

gat z den man, opdat hij het dier zou doodden.

H t Bolchevisn en de Kindheid.

Het bureau der wederlansche verstandhouding tegen de 3^e Internationale heeft zijn 4^e bulletin afgevaardigd. Hierin wordt uite-gezet hoe het kind onder het bolchevistisch stelsel tot een monster opgeleid wordt. Ziehier de roode leerling betreffende de Jeugd:

— De staat (in theorie, want in de praktijk is het hem onmogelijk) draagt zorg over de kinderen; de banden van het bloed moeten zeer snel gebroken worde; men moet zijn ouders verachten en haten als zij geen kommunisten zijn. Het kind is niet gedwongen zijn ouders te eerbiedigen zels als zij kommunisten zijn.

Het kommunistisch kind moet uit alle macht het niet-kommunistisch kind haten. De vrouw moet vrij zijn van den last der oederschap. Het huwelijk wordt ontbonden bij wederzijdsche toestemming zonder aandringen bij de rechtbanken.

In heel d wereld zet de roode Internationale der Vrouwen hare verderfelijke werking voort om het juk af te werpen der familie, der moederschap, van den godsdienst en van de zed-leer. De kommunistische internationale der Jeugd is er op uit om het menschelek wezen van de kindsheid op te leiden in het loochenen der zedeleer, der vaderlandsheide, van den eerbied v or de familie, en om de vernieling na te volgen van d hu digemaatschappij welke moet vervangen worden door het stoffelijk kommunisme.

Waar beler dan in Rusland zou men het bewijs kunnen vinden van de ontzettende uitlagen voor het kind, van de leerling en de methoden der bolchevisn?

Een Russische vrouw die haar land ontvlucht is en eene schuilplaats gezocht heeft in Frankrijk, heeft een brief ontvangen van haar z-oou die steeds in de sovjet-republiek verblijft. Het lekker kereltje schrijft onder meer:

— Ik wil u mijn haat en mijn verachting uitdrukken. Men heeft mij uitgeleid dat gij een vuige burgeres zijt, en dat gij een mij, vader af toos vijandig zijt geweest van de w-kliden en landlieden...

Een jongeling die zijn vader in Siberië vervoegd had, verklaarde hem: « Ik heb willen de werkelijke afwezigheid van het kinderlijk gevoelen vast stellen. Ik heb de overtuiging opgedaan dat ik dit gevoel niet bezit en dat het niet moet bestaan. Het wordt ons op kunstmatige wijze ingeprent dank aan valsche opvoedingsmethod. Is is eveneens zoo met den godsdienst ».

De geschiedenis van het bolchevistische Rusland heeft geen treuriger bladzijde dan deze der kindsheid. Welnu, de prof-nemingen in dit ongelukkig land zijn het werk der 3^e Internationale, die heder bevoert hare moesterachtige leering met geweld aan heel de wereld op te dringen.

De kommunisten die de leerlingen zijn der socialisten, overtreffen heden verre de meesters; de socialisten hebben geen redens om er zich over te vernemen of om er zich op te beroemen.

Een nieuw Belgische nijverheidsbedrijf.

De zilveren-vos. — Wie onze lezers (en vooral onze lez-zessen) heeft niet hooren spreken van de zilveren-vos? Zijn blots-nam reeds doet in de vrouwelijke ziel denkbeeldrijzen van luxe en schoonheid: d zilveren-vos is het pelswerk der Koninginnen, maar ook de Koning en der koninkinnen.

Men kent echter niet genoegz om zijne geschiedenis en zijn wezenlijke waarde: weet men dat een enkel paar levenden zilveren-vossen 60 tot 100 duizend frank waard zijn? Tot nog toe was deze kweek

zoo wat met geheim omhuld en het monopolie van enkele plaatsen in Canada; er is echter meer klaar te in de zaak gekomen, en het is een gekend feit dat heden ten dage de kweek van den zilveren vos in Frankrijk zeer wel lukt; die kweek heeft er zelfs eene aanzienlijk uitbreiding genomen, zooals blijkt uit de berichten der fransche bladen. De Fransche regering heeft al het belang van het vras-stuk begrepen en aan die ondernemende groep haren vollen steun verleend. Van nu af raads levert die zaak grote winsten op in Frankrijk.

Was het moezelijk het zeld te bewerken in België? De zaak was de moeite waard om te worden onderzocht. Enkel personen hebben dat onderzoek op zich genomen en hunne bevindingen zijn af te zed: de zilveren-vos kan worden gekweekt in verschillende streken der Belgische Ardennen, en men heeft er geschikte plaatsen gevonden. De deskundigen moeten eerbiedig de plaats van het eerste kweek-park aanduiden dat dan onmiddellijk zal worden ingericht; in November a. k. zullen ons de eerste paar vossen uit Amerika toekomen. Op economisch gebied zal dit eene gebeurtenis zijn, want ons land zal er inkomsten en aanzienlijke winsten bij v-an.

Een sectie van het kweeksyndicaat van den zilveren-vos werd onlangs opgericht te Brussel, Kruidentuinlaan, 57. Onze lezers die belang stellen in de zaak, kunnen er kosteloos en schriftelijk al de gewenschte inlichtingen bekomen. Wij, van onzen kant, zullen de ontwikkelingsgang van deze nieuwe nijverheidsstak niet uit het oog verliezen, en er de vereischte artikels aan besteden.

Een heelmeester van 11 jaar.

Een 11 jarige knaap, Henri Agullon, uit het Fransch dorp Salgas, heeft een heekkundige werking verricht in de volgende omstandigheden:

Zijne zuster Marguerite die op een in puin gevallen muur klauterde, werd door een adder in den duim gebeten. Op haar geschreeuw snelde de knaap toe, terwijl het dier tusschen de kloven der puinen verdween. De jongen trok seffens een nestel uit zijn schoen, omwond stellig den gekwelsten duim boven den adderbeet, nam zijn mes en maakte eenige insnijdingen in de spier, waarna hij de wonde door gorgeldrukkung deed bloeden. Vervolgens leidde hij zijn zusterken naar huis.

De dadelijk ontboden geneesheer verklaarde, dat de zorgen van den jongen zijn zuster inderdaad van den dood gered hadden.

Een forluin valt uit de lucht.

In Amerika is eene maatschappij tot stand gekomen die de uitbating beoogt van een luchtstroom met ontzaglijke afmetingen die onder den Goonheuvell, in den Staat Arizona, bezgraven is.

Peilingen hebben op 200 meters diepte den luchtstroom doen ontdekken die uit een massa ijzererts bestaat waarvan het gewicht een miljard ton zou bedragen. Hier kan dus werkelijk sprak zijn van een kl-vne planeet die voor duizenden jaren op onzen aardbol nederkwam.

Proefmonsters genomen uit de massa van den luchtstroom hebben tot het besluit geleid dat er in de erts een hoeveelheid platina voorhanden is van minsten 6 gram per ton. Is het

platina in gelijke mate door heel de massa verspreid, dan zou er meer dan 5.500 ton worden uitgetrokken, hetgeen, volgens de huidige waarde van dit kostelijk metaal eene som van vijf-honderd miljard vertegenwoordigt.

Er werd insgelijks in gedeelten van den luchtstroom een aanzienlijk getal kleine edelgesteenten gevonden. De maatschappij is op heel den omtrek van den heuvel met het boren van mijnputten begonnen.

Woningnood.

Uit een statistiek door het ministerie van arbeid en nijverheid uitgegeeven, blijkt dat gedurende de jaren 1922, 1923 en 1924, door de zorgen van de Nationale Maatschappij der goedkope Woningen, respectievelijk 28,278, 41,301 45,013 woonsten gebouwd zijn.

Indien men dit getal van 145,592 huizen door de maatschappij opgetrokken samenvoegt met dit door den Staat in de verwoest gewesten en door de particulier overal elders gebouwd, komt men tot de vaststelling dat er meer huizen dan in 1914 zijn en dit voor eene bevolking die niet merklijk in getal vermeerderd is.

In het algemeen zouden er dus zooveel huizen als huis-zinnen zijn indien deze goed verdeeld waren, maar dat is het geval niet.

In de verwoeste streken van West-Vlaanderen zijn al huizen gebouwd, maar heeft er zooveel gebouwd als er verwoest werd, maar al de bewoners zijn niet weergekeerd.

In de groote steden en gemeenten van henen omtrek zijn er huizen te weinig, omdat de bevolking daar samenstroomt om bij haar werk te zijn.

Voer de Vogelkes

Hoe druk de vogels het hebben met de verzorging van jongen blijkt uit de waarneming in van eenige Engelse natuurkenners. Professor Keanie zag een winterkoning 36 maal per uur voedsel aan haar broedsel brengen en dat 15 uur lang. — dus 576 maal per dag. Hij zag ook een veldvlieg 23 maal per uur voedsel aan het nest. De heer Weir zag meesle morg-nis te 3 3/4 uur beginnen met de voeding van de jongen en daarna voort gaan tot half negen 's avonds. In die 17 uur brachten ze 475 maal ruissaar het nest. Soms werden er twee of drie tegelijk in den bek meegevoerd. Om de paar seconde den genen zwaluwen geregeld vliegen naar hun jongen.

Een paar gevleete vliegenvangers, die door den heer Mac Gillivray opgetrokken werden, brachten het eerste ontbijt om 's morgens 3.35 uur naar het nest en het laatste avondeten om 8.50 uur 's avonds. Gedurende den dag werd 536 maal voedsel naar de jongen gebracht.

Onder een nest van huismussen werden 1400 meikeiver-vleugels gevonden, een bewijs dat ook de musch wel degelijk meetelt onder de insectenverdelgers.

De heer Weir stond op een nacht in Juni om kwart over eenen op om een iijsterend dat hij bijgevoerd had, verborg zich onder den takken op korten afstand van het nest. Het ontbijt begon om 2.30 uur. Er was voor 1 uur reeds veertien maal gevoerd. Te 6.30 was dit aantal voedingen met 22 vermeerderd, om 7 uur met 25; voornamelijk waren het slakken die werden aangebracht Om 9 u. 30 vonden de ouders, dat het nu welletjes was in gieg de familie slapen. Er was 206 maal voedsel verstrekt.

Moderne Bokkenrijders.

Voor het groot Schoftinggericht te Aken is behandeld een proces tegen een aantal personen, allen van goede afkomst. De bende had een groot aantal diestallen op haar geweten. Het bijge dossier vormt een roman, hernoemend naar het optreden der beruchte bokkenrijders Den A'gemeen na oorlogschens moreelen ondergang en de s'chte stier van hun omgeving zijn zij ten offer gevallen en op hunne wijes hebben zij den daas om het gouden kult meegemaakt.

De beschuldigde zijn een gehuwd fotograaf uit Mariafort, een uit Keulen komende, het haast in Aken wonende koopman, een gehuwde jonge drogist uit Aken en een koopman uit Hoogen. De fotograaf wordt beschuldig in den

ENGELWERK VAN «DE POSTRIJDER».

DE

Erfgenamen van Tilgate

NAAR HET ENGELSCH

VAN GRANT ALLEN

— Alles wel overwogen, had hij gezegd tot Newitt, daar zij te zamen van bunnen club in Piccadilly spraken, waarom zou ik dat jonge meisje niet eens gaan zien? Indien ze mijn schoonzuster moet worden, hetgeen nu niet onwaarschijnlijk voorkomt, zal het beter zijn dat ik haar voorafgaandelijk ken, al ware het maar om mijne goedkeuring te geven.

Het eigendom der Holkers was op eenige mijlen afstand van Londen gelogen, langseens een heuvel, die de uitgesprekte bosschen van Surrey beh oegte.

Newitt en de Waringen kwamen er laat aan en vonden er het meersdeel dor uitgenoodigde reeds verenigd.

Na een n oogenblik werd Guy, tot zijn groot zijt, door de gastvrouw verzocht zijn arie te bieden aan eene beminnelijke oude dame, die zeer knipzak was en die, of het pas gaf of niet, van eiken der aanwezigen en van hunne geschiedenis en van hunnen geslachtsboom sprak. Hare verhalen werden ten laagen laatste zoo vervuld dat Guy het wedra-moede werd naar te antwoorden. Hij be-paatsde zich met nu en daa een een-waarijk of een -zool zool - in het gesprek te mengden, en deed dat met eene automatische beleefdheid wanneer de oude dame almetens naar 'n bank toegaat, waar eene moeder met hare dochter

in de schaduw waren gezeten. De oude dame nam naast hen plaats en wisselde met hen een zeer vriendschappelijken handdruk.

Het meisje was zeer mooi en trok onmiddellijk de aandacht van Guy, door de indringende diepheid harer zwarte schitterende oogen en hare olifkieuurige doorschijnende tint.

De uitdrukking van haar gelaat was geestig doch er lag als een zonderlinge zweem van droemigheid in, die, volgens de meening van Guy, haar eene geheimzinnige liefthaligheid bijzette.

Een schooner meisje had hij inderdaad, nu hij haar nauwkeuriger gadesloeg, in langen tijd niet gezien, en hij verheugde zich dat de oude dame zich op deze bank had ondergezet omdat hij verhoopde dat zulks voor gevolg zou hebben dat hij aan de bevallige werd voorgesteld.

Doch vóór dat men hem kon voorstellen, reikte het jonge meisje met de olifkieuurige tint hem de hand en riep zij op welgemoeden toon uit:

— Ik heb niet noodig u den naam te vragen willeen van uwen cavalleri, mistress Godfrey. Hij gelijkt hem treffend. Ik zou hem om het even naar herkend hebben. — Gij zijt de broeder van den heer Waring, niet waar, mijnheer?

Guy glimachte bevallig. Hij was altijd bevallig.

— Ik weiger eenvoudig de broeder te zijn van den heer Waring, antwoordde hij luchtig, terwijl hij de hand drukte die hem werd toegestoken; maar, aangezien gij het verlangt te weten, ik ben de heer Waring zelf en Caryl, dien gij reeds schijnt te kennen, is enkel mijn broeder.

— Ah, is mijnheer Waring hier niet? vroeg het jonge meisje, terwijl zij rone zich zag met groote belangstelling; natuurlijk is hij voor mij de heer Waring, en gij zijt slechts zijn broeder.

— Elma! Elma! mijne lieve, wat zal de heer Waring van u denken, sprak hare moeder op den toon van den verontwaardigen Engelschman. Weet, mijnheer, ging zij voort, terwijl zij zich tot Guy wendde, wij zijn uwen broeder zoo erkentlijk voor zijn goedheid-jens onze dochter, bij het ongeluk te bavington, dat wij steeds van hem spreken als van onzen heer Waring. Het spijt mij dat hij niet hier is. Dezen namiddag, om hem mijnen dank te betuigen. Dat zou ons groot genoegen gedaan hebben.

— O, hij is hier, antwoordde Guy onver-schillig, zondar van t. meisje de oopen af te wendden. Ik ga hem opzoeken, opdat hij u konne danken. Hij zal zeer gelukkig zijn. — En Gij miss Clifford, van wie ik zooveel heb hooren spreken! Wanneer hij die woorden sprak, tintelde een zweem van vreugd in de ogen van Elma. Haar schilder had haar dus niet vergeten; hij had veel van haar gesproken.

— Ja, ik heb van den eersten oogenblik, dat ik u zag, geweten wie gij zijt, antwoordde het meisje, terwijl ze lichtelijk kleurde. Gij zijt gelijk zooveel op hem, in vele punten, of-schoot niet in alle, — en hij had mij dien dag mededeeld dat hij eenen tweelingbroeder had.

— In vele punten herhaalde Guy, hewel, het wonderd mij, dat ge mij van den eersten oogenblik niet voor Caryl gemoeten hebt. Gij zijt de eerste persoon, dien ik ooit ontmoet heb, ter uitzoedering van eenige oude en zeer nieuwe kennissen, die eenig verschil in mij ontdekkt heeft met mijnen broeder.

— Of riep Elma, terwijl zij hem met hare doordringende oogen aanschouwde, gij zijt hem uitmuetend, dat zal niemand loochenen; gij zijt hem gelijk twee broeders elkander kunnen gelijken.

Uwo trekken zijn dezelfde, evenals de kleur van het haar doch, niettegenstaande dat, heb

ik bij den eersten oogslag gezien dat gij niet mijnheer Waring waart. Ik zou u nooit voor hem genomen hebben, dat is zeker.

De uitdrukking en de blik zijn geheel en al verschillend, zende het meisje.

— Gij zijt een goet geluatskennert, antwoordde de jongeling glimlachend, indien gij ons bij het eerste gezicht onderscheidt. Ik herhaalt u dat ik nooit iemand zag, die troffen heb die onsen of tweemaal gezien heb-bende, ons niet den eenen voor den anderen aanzien heeft, wanneer hij ons afzonderlijk ontmoette. Doch, voegde hij er, na eene korte pauze bij, terwijl hij het meisje een snuiven blik toestunde, gij zijt met hem een ganschen dag in den tunnel gelieven, dus hebt gij hem natuurlijk goed kunnen bestudeeren.

Elms kleurde andermaal.

Guy merkte op dat het blozje naar zeer bevallig stond.

— In hoe staat het met Sardanopole? vroeg ze levendig, om het gesprek eene andere wending te geven.

— Of met Sardanopole gaat het zeer goed; Caryl heeft mij gezegd dat gij met hem op zeer goeden voet staat en dat hij u in genederle heef, afgeschriekt. Vele personen hebben een vreeselijken schrik van dat oude-schepsel.

— Maar hij is niet oud! riep Elma uit. Hij is intogendeel g-heel jong en zoo schoon dat ik waarlijk op hem verzoet ben.

— Wie is Sardanopole? vroeg Mrs Clifford met moederlijken angst, een hond of een aap?

— Of Sardanopole, moeder! Heb ik er u nooit van gesproken? riep Elma geestdriftig uit. Of het is zoo schoon! zoo prachtig! Het is een allerlieft serpent met gele spiraalstrepen! Het rolde zich rondom mijnen arm alsof het mij altijd gekend had!

Mrs Clifford schoof verschrikt achteruit en stuurde hare dochter een vluchtigen blik toe, zijt zooals zij er eenen gestuurd had tot haren echtgenoot, den nacht van Elma's terugkomst,

na haar wedererven in den tunnel.

— Een serpent, herhaalde ze, en serpent! O! Elma, gij hebt mij met dat alles geen woord gezegd... En het wendde zich rondom uwen arm...

Elma ging evenwel voort en riep uit: Welhoer, maar gij zijt zijt niet bevreest voor de serpente, want ik herinner mij dat papa niet gezegd heeft dat, wanneer gij te Saint Kitts waart, zij voor hen niet den minsten afkeer gevoeldt, dat gij ze intogendeel zelfs in de hand namt evenals een Indiam en dat gij ze behandelde als speelgoed. Bijgevoegd dat ik er ook niet van bevreest ben. Ik denk dat zulks erfelijk is.

Mrs Clifford zag haar eenige oogenblikken strak aan en werd bleek.

— Ja, ik verontrouwel het, herhaalde zij langzaam met eene eenigzins gestikte stem, inderdaad, bijna alle zaken zijn het op deze wereld, maar ik wist evenwel niet dat gij deze zonderlinge doezel geerft hadt.

— Niet op dezen oogenblik werden zij uit de tijdelijke verlegenheid, welke de vermelding van Sardanopole hun veroorzaakt had, gered door de nadering van eenen grooten en schoonen man, die glimlachend naar hen toekwam.

— Zez mat, met krijgshaftige beriding en donkerbruin haar, scheen ondanks zijn witten snorbaard, niet meer dan vijftig jaren oud. Zoo oordeelde Guy er over, volgens zijn rechtz gang en het zonderling jeugdig voorkomen van zijn gelaat en van geheel zijnen persoon.